

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Martina Kříže a soudců Mgr. Věry Jachurové a Mgr. Bc. Jana Schneeweise v právní věci

žalobce: JUDr. P. K.
proti

žalovanému: Úřad městské části Praha 10
se sídlem Praha 10, Vinohradská 3218/169

o žalobě na ochranu proti nečinnosti žalovaného v řízení vedeném žalovaným pod sp. zn. OST 014083/2020/Do

takto:

- I. Žalovanému se ukládá, aby ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku rozhodl v řízení vedeném žalovaným pod sp. zn. OST 014083/2020/Do.
- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení ve výši 2 000,- Kč do jednoho měsíce od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

1. Žalobou podanou u Městského soudu v Praze se žalobce domáhal ochrany proti nečinnosti žalovaného v řízení o odstranění stavby vedeném pod sp. zn. OST 014083/2020/Do (dále jen „řízení o odstranění stavby“).
2. V žalobě uvedl, že řízení o odstranění stavby bylo zahájeno dne 28. 8. 2020 doručením oznámení prvním z hlavních účastníků řízení ve smyslu § 129 zákona č. 183/2006 Sb., o

územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon). Předmětem řízení o odstranění stavby byla „*instalace mříží při vstupech do 1. PP a vybudování stěn u vstupů u bytového domu č.p. X.*“ Dne 17. 9. 2020 požádalo Společenství vlastníků jednotek domu č.p. X (stavebník) o dodatečné povolení stavby. Rozhodnutím ze dne 13. 9. 2023 č.j. P10-204285/2023 byla ve spojeném řízení povolena stavba „*stavební úpravy spočívající v zateplení bytového domu č.p. X.*“ (dále též „*rozhodnutí o dodatečném povolení stavby*“). Z odůvodnění tohoto rozhodnutí vyplývá, že stavebník dne 12. 9. 2023 svoji žádost zúžil o samostatnou část stavby spočívající v instalaci mříží při vstupech do 1. PP bytového domu č.p. X (dále jen „*instalace mříží*“). Žalobce k tomu poznamenal, že lhůta podle § 129 odst. 2 stavebního zákona, v níž je možné požádat o dodatečné stavební povolení, je lhůtou propadnou. Není proto již možné vést řízení o dodatečném povolení této stavby.

3. Podle žalobce tedy přerušení řízení o odstranění stavby v části týkající se instalací mříží skončilo dne 12. 9. 2023 zpětvzetím žádosti o dodatečné povolení této části stavby stavebníkem. Ke dni přerušení řízení tak uplynulo 19 dní lhůty v délce 30 dnů pro vydání rozhodnutí dle § 71 správního řádu. S přihlédnutím k § 65 odst. 1 správního řádu proto lhůta pro vydání rozhodnutí ve věci odstranění instalace mříží skončila dne 26. 9. 2023.
4. Žalobce dále uvedl, že nadřízený správní orgán usnesením ze dne 2. 9. 2024 nevyhověl žádosti žalobce o vydání opatření proti nečinnosti (dále jen „*opatření proti nečinnosti*“). Dle usnesení žalovaný nebyl nečinný, pokud čekal na výsledek řízení o odvolání proti rozhodnutí o dodatečném povolení stavby. Podle žalobce je tato argumentace nevalidní, neboť odvolání proti rozhodnutí o dodatečném povolení stavby se netýkalo instalace mříží.
5. Žalobce navrhl, aby soud žalovanému uložil povinnost vydat do deseti dnů od právní moci rozsudku rozhodnutí ve věci instalace mříží v řízení o odstranění stavby.
6. Žalovaný ve vyjádření k žalobě konstatoval nedůvodnost žaloby. Uvedl, že do dne obdržení oznámení o nabytí rozhodnutí o dodatečném povolení stavby nemohl pokračovat v řízení o odstranění stavby. Toto oznámení bylo žalovanému doručeno až dne 15. 8. 2024. Následně žalovaný vydal usnesení č.j. P10-324171/2024, kterým zastavil řízení o odstranění stavby v části týkající se vybudování stěn u vstupů u bytového domu č.p. X (dále též „*rozhodnutí o částečném zastavení řízení o odstranění stavby*“). Řízení o odstranění stavby spočívající v instalaci mříží bude dokončeno samostatně. Vzhledem k tomu, že stavebník nepožádal o povolení předmětné instalace mříží, bude nařízeno odstranění stavby. Stavebník či vlastník stavby může případě též sám bez dalšího uvést stavbu do předchozího povoleného stavu a toto oznámit správnímu orgánu.
7. K výzvě soudu žalovaný podáním ze dne 6. 3. 2025 doplnil spisový materiál.
8. Soud ze správního spisu zejména ověřil, že řízení o odstranění stavby bylo zahájeno dne 28. 8. 2020 doručením přípisu č.j. P10-079191/2020 ze dne 5. 8. 2020 stavebníkovi. Dne 17. 9. 2020 bylo žalovanému doručeno podání, jehož obsahem byla žádost stavebníka o vydání dodatečného stavebního povolení k instalaci mříží. Dne 8. 7. 2024 nabylo právní moci rozhodnutí o dodatečném povolení stavby, přičemž tato skutečnost byla žalovanému oznámena dne 15. 8. 2024. Žalovaný dne 4. 11. 2024 vydal rozhodnutí o částečném zastavení

řízení o odstranění stavby. Oznámením ze dne 6. 3. 2025 žalovaný sdělil, že se v řízení o odstranění stavby pokračuje a současně na den 10. 4. 2025 nařídil ústní jednání spojené s ohledáním na místě.

9. Po provedeném řízení soud dospěl k závěru, že žaloba je důvodná. Při posouzení žalobou namítané nečinnosti žalovaného vyšel z následující právní úpravy:
10. Podle § 71 odst. 1 správního řádu správní orgán je povinen vydat rozhodnutí bez zbytečného odkladu.
11. Podle § 71 odst. 3 písm. a) správního řádu, pokud nelze rozhodnutí vydat bezodkladně, je správní orgán povinen vydat rozhodnutí nejpozději do 30 dnů od zahájení řízení, k nimž se připočítává doba až 30 dnů, jestliže je zapotřebí nařídít ústní jednání nebo místní šetření, je-li třeba někoho předvolat, někoho nechat předvést nebo doručovat veřejnou vyhláškou osobám, jímž se prokazatelně nedaří doručovat, nebo jde-li o zvláště složitý případ.
12. Podle § 65 odst. 1 správního řádu po dobu přerušení řízení činí správní orgán a účastníci úkony, kterých je zapotřebí k odstranění důvodů přerušení. Správní orgán může rovněž činit úkony podle § 137 odst. 1 a § 138. Lhůty týkající se provádění úkonů v řízení neběží. Lhůta pro vydání rozhodnutí ve věci přestává běžet již dnem, kdy nastal některý z důvodů uvedených v § 64 odst. 1 a neskončí dříve než 15 dnů ode dne, kdy přerušení řízení skončilo.
13. Podle § 64 odst. 1 písm. e) správního řádu správní orgán může řízení usnesením přerušit z dalších důvodů stanovených zákonem.
14. Podle § 129 odst. 1 písm. b) stavebního zákona stavební úřad nařídí odstranění stavby vlastníku stavby nebo s jeho souhlasem stavebníkovi stavby prováděné nebo provedené bez rozhodnutí vyžadovaného stavebním zákonem nebo bez opatření nebo jiného úkonu toto rozhodnutí nahrazující anebo v rozporu s ním, a stavba nebyla dodatečně povolena.
15. Podle § 129 odst. 2 stavebního zákona stavební úřad zahájí řízení o odstranění stavby uvedené v odstavci 1 písm. b). V oznámení zahájení řízení vlastníka nebo stavebníka poučí o možnosti podat ve lhůtě 30 dnů od zahájení řízení žádost o dodatečné povolení stavby. Byla-li žádost o dodatečné povolení podána před zahájením řízení o odstranění stavby, má se za to, že byla podána v okamžiku zahájení řízení o odstranění stavby. Pokud stavebník nebo vlastník stavby požádá ve stanovené lhůtě o její dodatečné povolení, stavební úřad přeruší řízení o odstranění stavby a vede řízení o podané žádosti. (...).
16. Soud předně konstatuje, že žalobce podal žalobu ve lhůtě stanovené v § 80 odst. 1 s.ř.s. Žalobce též splnil podmínku řízení ve smyslu § 79 odst. 1 s.ř.s. spočívající v bezvýsledném vyčerpání prostředků, které jsou podle § 80 správního řádu stanoveny k ochraně proti nečinnosti správního orgánu. Tato skutečnost vyplývá z opatření proti nečinnosti, které žalobce předložil a které je součástí spisového materiálu. Žaloba je tedy přípustná, a soud proto mohl přistoupit k věcnému posouzení žalobních tvrzení o nečinnosti žalovaného.
17. Soud v obecné rovině uvádí, že je povinen žalobě na ochranu proti nečinnosti vyhovět tehdy, jestliže ke dni vydání rozsudku povinnost žalovaného vydat žalobou požadované

rozhodnutí trvá a zároveň již uplynula doba, v níž takové rozhodnutí mělo být vydáno. Jak konstatoval Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 10. 12. 2012 č.j. 2 Ans 14/2012-41: „*Nečinnost je objektivně existující stav, kdy v zákonem předepsaných lhůtách nedošlo k provedení příslušných procesních úkonů.*“

18. Pro počátek běhu lhůty k vydání rozhodnutí je určující okamžik, kdy bylo předmětné řízení zahájeno. V projednávané věci byl tímto okamžikem den 28. 8. 2020, neboť k tomuto datu bylo stavebníkovi doručeno oznámení o zahájení řízení o odstranění stavby. Vzhledem k tomu, že stavebník podal dne 17. 9. 2020 žádost o dodatečné povolení stavby, přestala tímto dnem běžet lhůta k vydání rozhodnutí o odstranění stavby ve smyslu § 65 odst. 1 věta čtvrtá správního řádu. Na tomto místě soud pouze poznamenává, že ve správním spisu nedohledal rozhodnutí, jímž by žalovaný řízení přerušil podle § 129 odst. 2 věta čtvrtá stavebního zákona. Tato skutečnost však dle názoru soudu nemění nic na tom, že žalovaný byl povinen vyčkat na pravomocné skončení řízení o dodatečném povolení stavby. Soud zároveň nesouhlasí se žalobcem, že lhůta pro vydání rozhodnutí pokračovala již v momentě, kdy stavebník zúžil žádost o vydání dodatečného povolení tak, že z této žádosti vypustil část vztahující se k instalaci mříží. Ačkoli se odvolání, které žalobce podal proti rozhodnutí o dodatečném povolení stavby, netýkalo instalace mříží, bylo zcela legitimní, aby žalovaný vyčkal na pravomocné rozhodnutí ve věci žádosti o dodatečné povolení stavby, jelikož musel mít postaveno najisto, v jakém rozsahu původně vymezeného předmětu má řízení o odstranění stavby pokračovat. Jelikož byla informace o nabytí právní moci rozhodnutí o dodatečném povolení stavby žalovanému sdělena až dne 15. 8. 2024, mohl žalovaný pokračovat v řízení o odstranění stavby teprve počínaje tímto dnem. Žalovaný nicméně bez zjevných objektivních příčin oznámil účastníkům pokračování řízení až písemností ze dne 6. 3. 2025. Ze spisového materiálu, který žalovaný soudu doložil a následně k výzvě soudu ze dne 26. 2. 2025 doplnil o dílčí listiny, nevyplývá, že by žalovaný činil úkony, které by mu bránily nařídit ústní jednání a místní šetření dříve, resp. tak, aby mohl rozhodnout v zákonem stanovených lhůtách. Takovou skutečností (úkonem) nemůže být rozhodnutí o částečném zastavení řízení o odstranění stavby ze dne 4. 11. 2024, což je první úkon, který žalovaný učinil po 15. 8. 2024. Soudu není především zřejmé, proč s vydáním tohoto procesního rozhodnutí žalovaný otálel a přistoupil k jeho vydání až téměř tři měsíce poté, co byl informován o pravomocném skončení řízení o dodatečné povolení stavby. Nadto je soud přesvědčen, že žalovaný mohl postupovat koncentrovaně a uvedené procesní rozhodnutí vydat souběžně s nařízením ústního jednání a místního šetření ve věci.
19. Pokud jde o délku lhůty pro vydání rozhodnutí, soud předesílá, že aplikovaná právní úprava stavebního zákona tuto lhůtu nestanovila, a proto je třeba vycházet z obecné úpravy lhůt podle správního řádu. Jak již soud konstatoval výše, lhůta pro vydání rozhodnutí začala běžet dnem 28. 8. 2020 a následně byl její běh přerušen od 17. 9. 2020 do 15. 8. 2024. Jelikož žalovaný nařídil ve věci ústní jednání a místní šetření, platí, že základní lhůta 30 dnů se ve smyslu § 71 odst. 3 písm. a) správního řádu prodlužuje o dalších 30 dní. Pokud tedy z celkové lhůty 60 dnů uplynulo 19 dnů, připadl konec lhůty na 25. 9. 2024.
20. Žalovaný byl tedy ke dni vydání tohoto rozsudku nečinný, a proto mu soud podle § 81 odst. 2 s.ř.s. prvním výrokem uložil, aby v řízení o odstranění stavby rozhodl. Lhůtu k vydání rozhodnutí soud určil v délce 30 dnů, kterou považuje za adekvátní nejen vzhledem

k dosavadní nepřiměřené délce řízení, ale i s ohledem na termín ústního jednání a místního šetření, který byl již žalovaným stanoven.

21. Vzhledem k tomu, že žalobce i žalovaný souhlasili s projednáním věci bez nařízení jednání a soud neshledal potřebu provádět dokazování (ve věci bylo možné vycházet jen z podkladů obsažených ve správním spise), rozhodl soud v souladu s § 51 odst. 1 s. ř. s. o věci samé bez nařízení jednání.
22. Ve druhém výroku rozsudku přiznal soud v souladu s ustanovením § 60 odst. 1 věta první s.ř.s. žalobci, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení. Náklady, které žalobci v řízení vznikly, spočívají v zaplaceném soudním poplatku ve výši 2 000,- Kč. Soud proto uložil žalovanému povinnost zaplatit žalobci ve stanovené lhůtě náhradu nákladů řízení v této výši.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud. Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie. Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 25. března 2025

Mgr. Martin Kříž v. r.
předseda senátu